

ชีววิทยาของผีเสื้อหนอนกินใบส้ม *Chilades lajus* (Stoll) [Lepidoptera : Lycaenidae]

แสน ติกวัฒนานนท¹

บทคัดย่อ

ผีเสื้อหนอนกินใบส้ม *Chilades lajus* (Stoll) เป็นศัตรูสำคัญของมะกรูด (*Citrus hystrix*) หนอนกัดกินยอดอ่อน ในอ่อน และบางครั้งพบรหนนเจ้าไปกินอยู่ภายในผลอ่อน และคอกอ่อน นอกจากในอ่อนของมะกรูดแล้วมีพืชอีกหลายชนิดในตระกูลส้ม (*Citrus*) ซึ่งพบว่ามีหนอนของแมลงชนิดนี้กัดกินใบอ่อน เช่น กันได้แก่ มะนาว (*C. aurantifolia*) ส้มเขียวหวาน และส้มจูก (*C. reticulata*) ส้มโถ (*C. maxima*) และส้มเข็ง (*C. sinensis*) สำหรับใบอ่อนของมะกรูดเป็นพืชอาหารที่หนอนของแมลงชนิดนี้ชอบมากที่สุด

จากการศึกษาทางด้านชีวประวัติของผีเสื้อหนอนกินใบส้ม *C. lajus* ที่อุณหภูมิห้อง โดยหนอนเลี้ยงตัวในอ่อนของมะกรูด พบร่วมกับตัวเต็มวัยวางไข่เดี่ยวทางด้านใดด้านหนึ่งของใบอ่อน ปลายยอดอ่อน และบริเวณใบอ่อน บางครั้งพรมแมลงวางไข่เป็นคู่โดยแต่ละฟองวางเหลือมกัน ระยะไฟ叨โดยเฉลี่ย 2.26 ± 0.15 วัน การเจริญเติบโตของหนอนมี 5 ระยะ แต่ละระยะมีอายุเฉลี่ย 1.25 ± 0.07 , 1.32 ± 0.10 , 1.55 ± 0.05 , 1.94 ± 0.18 และ 2.87 ± 0.24 วัน ตามลำดับ รวมอายุหนอนทั้งหมดเฉลี่ย 8.93 ± 0.18 วัน ลักษณะเด่นของหนอนชนิดนี้ ทางด้านบนของห้องปล่องที่เจ็ดจะมีช่องเปิด 1 ช่อง ช่องดังกล่าววนนี้ เป็นที่อยู่ของต่อมผลิตน้ำหวาน (honey gland) ถัดจากปล่องที่เจ็ดออกໄปมีต่อม 1 ถุง เรียกว่า extensil glands ต่อมนี้ปกติจะหดอยู่ภายในลำตัว แต่เมื่อหนอนถูกกรบกรวนต่อมถูกน้ำจี้ยืนขึ้นมาคล้ายเสากากาส และปล่อยของต่อมมีสันขนาดจำนวนมาก หนอนมีเจริญเติบโตเต็มที่จะเข้าตักแด้ออยู่ได้ในแก่ ตักแด้ออยู่ในแนวตั้ง และปกติหัวของตักแด้อจะชี้ขึ้นหางบน มีนางกรังพนว่าหัวของตักแด้อชี้ลงทางด้านล่าง ระยะตักแด้อเฉลี่ย 6.34 ± 0.57 วัน วงจรชีวิตจากไข่ ถึงตัวเต็มวัยเฉลี่ย 17.53 ± 0.59 วัน ในการศึกษาพบว่าตัวเต็มวัยเพคเมียเมื่อเลี้ยงด้วยสารละลายน้ำผึ้งมีชีวิตอยู่ได้นาน 10 ถึง 14 วัน (เฉลี่ย 11.67 วัน) และเพคผู้ 7 ถึง 9 วัน (เฉลี่ย 7.47 วัน) เพคเมียแต่ละตัวสามารถวางไข่ได้อย่างกว้าง 76 ถึง 127 ฟอง (เฉลี่ย 99.27 ฟอง/ตัว)

ผีเสื้อหนอนกินใบส้ม เป็นผีเสื้อกลางวันมีชื่อสามัญภาษาอังกฤษว่า lime blue butterfly มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Chilades lajus* (Stoll) จัดอยู่ในวงศ์ Lycaenidae (Hill, 1983) หนอนของแมลงชนิดนี้ชอบกินใบอ่อนของพืชในตระกูล *Citrus* เช่น ในมะกรูด และมะนาว เป็นต้น ผลการทำลายของแมลงชนิดนี้อาจทำให้พืชดังกล่าวไม่มีใบ โดยเฉพาะใบมะกรูด เกษตรกรไม่สามารถตัดใบส่งขายยังตลาดได้เมื่อไม่มีการป้องกันกำจัด Pinratana (1981) ได้รายงานว่าในประเทศไทยมีผีเสื้อใน

ตระกูล *Chilades* 2 ชนิด (species) คือ *C. lajus* และ *C. pandava* สำหรับชนิดแรกมีความสำคัญมากที่สุด โดยทั่วไปมักพบในเขตภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีการปลูกมะกรูด บางฤดูกาล แมลงชนิดนี้ระบาดมาก หนอนกินใบอ่อนของมะกรูด ทำให้เกิดความเสียหาย เกษตรกรขาดรายได้เน้นเป็นจำนวนเงินไม่น้อยในแต่ละปี ทั้งนี้เนื่องจากในมะกรูดเป็นพืชพากเครื่องเทศ นำไปใช้เป็นส่วนประกอบในเครื่องแกงหรือใช้ปรุงแต่งรสอาหารต่างๆ นอกจากนี้มีน้ำมันหอม

¹ ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ระยะที่ก่อตัวจากในสอด เป็นสินค้าออกส่งขายต่างประเทศ เพื่อใช้ในการแต่งกลิ่น อาหาร และในเครื่องสำอางบางชนิด (พร้อมจิตและคณะ, 2532)

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับแมลงชนิดนี้ สำหรับในประเทศไทย ยังไม่มีผู้ใดได้ทำการศึกษาหรือได้รายงานไว้แต่อย่างใด โดยเฉพาะเกี่ยวกับชีววิทยา พิชอหารและลักษณะการทำลายผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าแมลงชนิดนี้มีความสำคัญ จึงได้สนใจและเริ่มทำการศึกษา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการป้องกันและกำจัดต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

ชีววิทยาของผีเสื้อหนอนกินใบสัม *C. lajus* เริ่มทำการศึกษาในช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2531 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2532 ที่สวนมะกรูด อ.คลึงชัน กรม. และที่ห้องเลี้ยงแมลง ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง การศึกษานี้เกี่ยวข้องกับชีวประวัติ (life history) นิสัย (habits) และการปรับตัว (adaptation) ของผีเสื้อหนอนกินใบสัม ทั้งนี้รวมถึงการสำรวจและเขตแพร่กระจายของแมลงชนิดนี้ด้วย วิธีการศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ลักษณะการเข้าทำลาย พิชอหาร และเขตแพร่กระจายของผีเสื้อหนอนกินใบสัม

สังเกตลักษณะการทำลายของหนอนผีเสื้อกินใบสัม ในสภาพธรรมชาติ ที่สวนมะกรูด อ.คลึงชัน กรม. รวมทั้งในห้องเลี้ยงแมลง นอกจากนี้รวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างมดกับหนอนผีเสื้อกินใบสัม

สำรวจพิชอหารของหนอนผีเสื้อกินใบสัมจากท้องที่ต่างๆ โดยเก็บหนอนของแมลงชนิดนี้จากยอดอ่อนและใบอ่อนมาเลี้ยงในห้องเลี้ยงแมลง เพื่อให้เป็นตัวเต็มวัย และนำตัวเต็มวัยที่ได้ไปแยกเพศ การทดลองได้บันทึกพิชอหาร สถานที่ จำนวนหนอนที่รับได้จากพิชอหารแต่ละชนิดและจำนวนตัวเบี้ยนหนอน (larval parasitoids) ของหนอนผีเสื้อกินใบสัม

2. ลักษณะรูปร่างภายนอกของผีเสื้อหนอนกินใบสัม

นำไป หนอน ดักแด้ และตัวเต็มวัยที่ได้จากการเลี้ยงในห้องเลี้ยงแมลงมาศึกษาลักษณะรูปร่างภายนอกภายใต้กล้องจุลทรรศน์ พร้อมทั้งวัดขนาดของไข่ หนอนแต่ละระยะ (instars) ดักแด้และตัวเต็มวัย

3. การศึกษาชีววิทยาของผีเสื้อหนอนกินใบสัม

การทดลองได้เก็บหนอนของผีเสื้อชนิดนี้ที่ อ.คลึงชัน กรม. มาเลี้ยงในห้องเลี้ยงแมลง ที่อุณหภูมิห้อง โดยเลี้ยงในกล่องพลาสติกขนาด $11.50 \times 11.50 \times 6.50$ ซม.³ จำนวน 20 กล่อง ๆ ละ 20 ตัว หนอนที่เก็บมาได้เลี้ยงด้วยใบอ่อนมะกรูด จนกระตุ้นเป็นตัวเต็มวัย นำตัวเต็มวัยไปใส่ในกรงเลี้ยงแมลงขนาด $45 \times 45 \times 45$ ซม.³ ใช้ตัวเต็มวัย 5 คู่/กรง กรงเลี้ยงแมลงแต่ละด้านบุ้ดด้วยผ้าตาพريไทย ยกเว้นที่ฐานเป็นแผ่นไม้อัด และด้านข้างของกรงเลี้ยงด้านหนึ่งมีปิดเปิดสำหรับใส่แมลงและเปลี่ยนอาหาร ภายในกรงเลี้ยงมีต้นมะกรูดขนาดความสูง 20 ซม. อยู่ในกระถางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 17 ซม. และสูง 11 ซม. ต้นมะกรูดที่อยู่ในกรงเลี้ยงแมลงเป็นต้นที่เริ่มแตกใบอ่อน นอกจากนี้ภายในกรงเลี้ยงมีอาหารตัวเต็มวัยซึ่งประกอบด้วยสารละลายน้ำผึ้ง อยู่ในจานแก้ว (petri dishes) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 9 ซม. พร้อมทั้งมีสำลืออยู่ด้วย หลังจากตัวเต็มวัยผสมพันธุ์และวางไข่แล้ว การศึกษาทางชีววิทยาได้เริ่มต้นดังต่อไปนี้

ไข่ : วิธีการตรวจสอบอายุของไข่ เมื่อตัวเต็มวัยผสมพันธุ์และเริ่มวางไข่ นำต้นมะกรูดซึ่งมีใบอ่อนที่ได้จากการเตรียมในห้องทดลองมาวางในกรงเลี้ยงแมลง เมื่อผีเสื้อวางไข่ที่ใบอ่อนจะตัดใบอ่อนที่มีไข่ออกมายังใบจานแก้ว ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 9 ซม. พร้อมทั้งปิดฝา ใช้จำนวนไข่ 3 พอง/จานแก้ว ทำการทดลอง 15 ชั้้า หลังจากนี้ได้ตรวจสอบระยะไข่ภายในกรงโดยจุลทรรศน์ พร้อมทั้งบันทึกระยะเวลา

หนอน : หนอนหลังจากที่พักออกจากไข่ จะตรวจสอบอายุของหนอนแต่ละระยะ ของการเจริญเติบโตโดยสังเกตจากครรภ์ที่หนอนลอกออกมานะ พร้อมทั้งวัดขนาดของหัวกระโหลก (head capsule) และขนาดของหนอนในแต่ละระยะของการเจริญเติบโต การวัดขนาดของหนอนใช้หนอนที่เหลือจากการทดลองหนอนที่พักออกจากไข่ ใช้พู่กันเยี่ยมหนอนใส่บนใบอ่อนมะกรูด

ที่ได้เตรียมไว้ในจานแก้ว ใช้หอนอน 3 ตัว/จานแก้ว ทำการทดลอง 15 ชั่วโมงอาหารของหนอนเปลี่ยนเมื่อหนอนกินไกลั่นดม

ดักแด้ : เมื่อหนอนเจริญเติบโตเต็มที่แล้วเข้าดักแด้ ระยะดักแด้ได้ตรวจสอบดังแต่หนอนเปลี่ยนสภาพเป็นดักแด้ โดยทั้งครามและหัวใจของหนอนจะระยำสุดท้ายไว นำดักแด้ที่ได้มาใส่ในจานแก้ว 3 ตัว/จานแก้ว ทำการทดลอง 15 ชั่วโมง บันทึกอายุของดักแด้

ตัวเต็มวัย : ตัวเต็มวัยหลังจากที่ออกจากการดักแด้แล้ว นำตัวเต็มวัยที่ได้ใส่ในกรงเลี้ยง ขนาด $45 \times 45 \times 45$ ซม.³ กรงละ 1 คู่ พร้อมทั้งต้นมะกรูดที่มีใบอ่อน 1 ต้น/กรงเลี้ยง และอาหารตัวเต็มวัย ซึ่งประกอบด้วยสารละลายน้ำผึ้งอาหารตัวเต็มวัยเปลี่ยนทุกๆ 3 วัน หลังจากนี้ได้สังเกตพฤติกรรมในการผสมพันธุ์ อายุตัวเต็มวัยที่เริ่มผสม อัตราการวางไข่พร้อมทั้งบันทึกอายุตัวเต็มวัยทั้งสองเพศตั้งแต่แมลงเริ่มออกจากดักแด้จนกระทั่งแมลงตาย สำหรับอัตราการวางไข่ของแมลง วิธีการตรวจสอบ คือเมื่อแมลงเริ่มวางไข่ ไข่ของแมลงที่ได้นับทุกวัน โดยนำต้นมะกรูดออกมารอแล้วนำต้นใหม่ที่เตรียมไว้ใส่เข้าไปในกรงเลี้ยงแทน ต้นมะกรูดที่เปลี่ยนทุกวัน การทดลองนี้ใช้แมลงตั้งหมด 15 คู่ 1 คู่/กรงเลี้ยง

ผลการทดลองและวิจารณ์

ลักษณะการทำลาย พืชอาหาร และเขตแพร่กระจายของผีเสื้อหนอนกินใบส้ม *C. lajus*

a

b

Fig. 1. Leaves and flower damaged by larvae of the lime blue butterfly, *C. lajus*. a, leech lime leaves; b, sweet orange flower, showing feeding holes.

ลักษณะการทำลาย หนอนของแมลงชนิดนี้โดยทั่วไปมักทำลายพืชที่อยู่ในวงศ์ *Citrus* โดยเฉพาะใบอ่อนของมะกรูดซึ่งเป็นพืชอาหารที่แมลงชนิดนี้ชอบมากที่สุด หนอนกัดกินยอดอ่อนที่เพิ่งจะแตกออกมา (Fig. 1 a) และมักจะเป็นการทำลายของหนอนระยะแรก หนอนกินได้ช้าระยะหนึ่ง ยอดอ่อนของมะกรูดจะเหี่ยวยและแห้งในที่สุดจะร่วง การทำลายของหนอนในระยะที่สามจะกินใบอ่อนมะกรูดที่เพิ่งจะแตกออกใหม่ๆ หรือของหนอนระยะแรกด้วย เมื่อหนอนหลายตัวต่อยอดอ่อน เมื่อหนอนกินยอดอ่อนหนึ่งหมดก็จะเคลื่อนย้ายไปกินอีกยอดอ่อนหนึ่งที่อยู่ข้างเคียงในกิ่งเดียวกัน ขนาดของใบอ่อนมะกรูดจะมีผลต่อการอยู่รอดของหนอนชนิดนี้ กล่าวคือหนอนระยะแรกถึงระยะที่สามจะกินใบอ่อนมะกรูดที่เพิ่งจะแตกออกใหม่ๆ หรือเป็นใบอ่อนที่ยังไม่เปลี่ยนสี จะไม่กินใบอ่อนที่มีอายุมากแล้ว เมื่อหนอนเข้าสู่ระยะที่สี่และห้าสามารถกินใบอ่อนที่มีอายุมากได้หนอนจะกินใบอ่อนมะกรูดจนกระทั่งเหลือแต่ก้านซี่อ่อน ในช่วงที่มะกรูดเริ่มมีดอกพบว่าหนอนกัดกินผลอ่อนที่มีขนาดเล็กด้วย ความสำคัญของผีเสื้อหนอนกินใบส้มจากการทำลายของหนอนจะมีผลต่อเกษตรกรที่ทำการสำรวจมะกรูดเพื่อตัดใบขาย ในมะกรูดอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถตัดส่งขายยังตลาดได้ ดังนั้นเกษตรกรจำเป็นต้องใช้สารเคมีแมลงบ่อคั่งในบางท้องที่

พืชอาหารของแมลงชนิดนี้ Hill (1983) ได้รายงานว่า นอกจากพืชในตระกูล *Citrus* แล้วพบว่ามีพืชอื่นอีกหลายชนิด ในตระกูล *Atalantia*, *Fortunella* และ *Zanthoxylum* เป็นพืชอาหารของแมลงชนิดนี้ด้วย สำหรับในประเทศไทยจากการศึกษาพบว่าพืชต่อไปนี้เป็นอาหารของหนอนผีเสื้อกินใบส้มได้แก่ มะกรูด (*Citrus hydrytrix* DC.) มะนาว (*C. aurantifolia* Swing.) ส้มเขียวหวานและส้มจิก (*C. reticulata* Blanco) ส้มโถ (*C. maxima* Merr.) ส้มเชียง (*C. sinensis* Osb.) ส่วนพืชในตระกูลดังกล่าวตามที่ Hill (1983) ได้รายงานไว้ ในช่วงที่ทำการศึกษายังไม่พบหนอนของแมลงชนิดนี้ทำลาย

เบตเพรักระยะของผีเสื้อกินใบส้ม ในต่างประเทศ มีรายงานพบที่ อินเดีย พลิบปินส์ มาเลเซีย (Fleming, 1974; Lekhagul et al., 1977) และจีน (Hill, 1983) สำหรับในประเทศไทย จากการสำรวจในช่วงระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2531 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2532 พบรอยของแมลงชนิดนี้ในท้องที่ต่าง ๆ ดังนี้คือ ภาคตะวันออกพบรอยที่จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง ภาคตะวันตกพบรอยที่จังหวัด ราชบุรี และกาญจนบุรี ภาคกลางพบรอยที่จังหวัด นครปฐม นนทบุรี สมุทรปราการ สุพรรณบุรี อุบลราชธานี

และสระบุรี และอีกหลายท้องที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนทางภาคใต้พบที่จังหวัด พัทลุง

ลักษณะรูปร่างภายนอกของผีเสื้อกินใบส้ม (*C. lajus*)

ไข่ : ไข่มีขนาดเล็กลักษณะคล้ายฝ้าซีครอบที่ฐานจะเป็นขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ฐาน $0.40\text{--}0.50$ มม. (เฉลี่ย 0.47 มม.) ผิวครอบฯ ไข่ขรุขระมีสีขาว ตรงกลางด้านบนของไข่มีรอยบุ๋มลงมา หนอนที่ออกจากไข่จะออกมาตรฐานบริเวณที่เป็นรอยบุ๋มนี้ (Fig. 2 a และ b)

หนอน : ลักษณะรูปร่างทั่วไปของหนอน ลำตัวค่อนข้างแบน หัวจะอยู่ได้อยู่ปล้องแรก การเจริญเติบโตของหนอนมี 5 ระยะ และลอกคราบ 5 ครั้ง แต่ละระยะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

หนอนระยะแรก ลำตัวมีความยาว $0.80\text{--}1.25$ มม. (เฉลี่ย 1.06 มม., $n = 25$) หัวกระโ洛กของหนอนมีความกว้าง $0.13\text{--}0.19$ มม. (เฉลี่ย 0.15 ± 0.02 มม.) หัวมีสีดำ ลำตัวมีสีเขียวอ่อน ปักคลุมด้วยขนยาสีขาว ที่อกมีขาจริง 3 คู่ และท้องมีขาเทียม 5 คู่ มีสีเดียวกับลำตัว

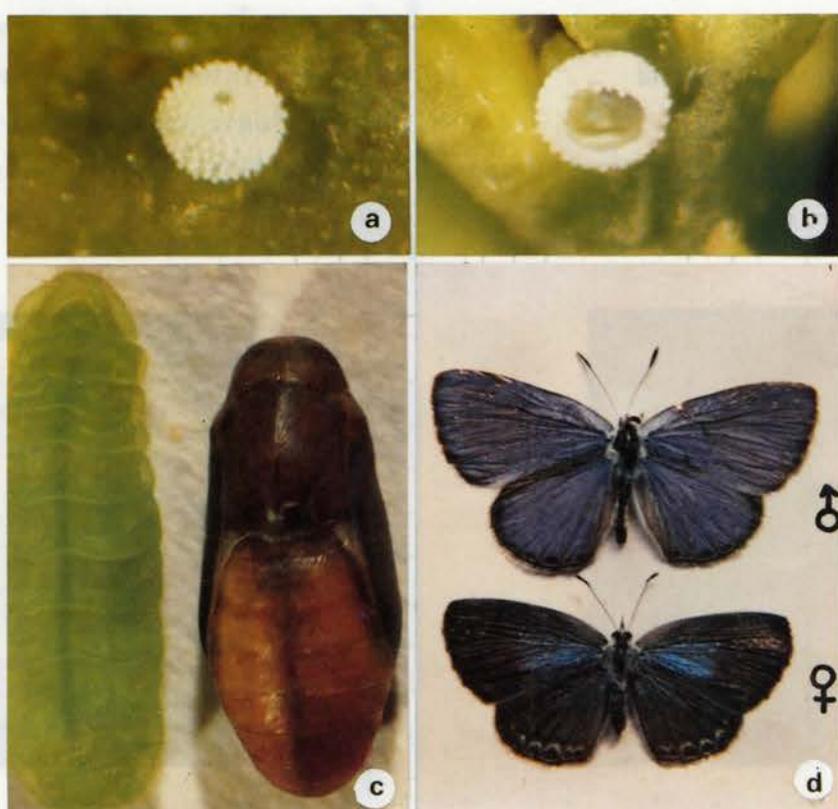

Fig. 2. Life cycle of the lime blue butterfly. a, egg; b, egg shell; c, larva (left) and pupa (right); f, adults.

หนอนระยะที่สอง ลำตัวมีความยาว 2.13-3.37 มม. (เฉลี่ย 2.75 มม., n = 25) ความกว้างของหัวกระโโลก 0.24-0.26 มม. (เฉลี่ย 0.205 ± 0.01 มม.) หัวอยู่ใต้อกปล้องแรก ลำตัวมีสีเขียวอ่อน ปักคลุมด้วยขันยาว ด้านบนลำตัวมีเส้นสีน้ำตาลพาดตามยาว 3 เส้น แต่ไม่เด่นชัด

หนอนระยะที่สาม ลำตัวมีความยาว 4.00-6.75 มม. (เฉลี่ย 5.59 มม., n = 25) หัวกระโโลกมีความกว้าง 0.48-0.51 มม. (เฉลี่ย 0.50 ± 0.01 มม.) หัวกระโโลกมีสีเขียวอ่อน ลำตัวปักคลุมด้วยขันและอี้ดกระจาดอยู่ทั่วไป ด้านข้างลำตัวมีเส้นสีขาวพาดตามยาวข้างละเส้น

หนอนระยะที่สี่ ลำตัวมีความยาว 7.00-8.30 มม. (เฉลี่ย 7.36 มม., n = 25) หัวกระโโลกมีความกว้าง 0.74-0.85 มม. (เฉลี่ย 0.77 ± 0.04 มม.) หัวบริเวณส่วนปลายมีสีดำ และส่วนห้องที่ติดกับอกมีสีเหลืองอ่อน ลำตัวมีสีเขียวอ่อน ด้านบนของลำตัวปักคลุมด้วยขันสีน้ำตาลกระจาดอยู่ทั่วไป ขาวริงและขาวเทียนมีสีเขียวอ่อน

หนอนระยะที่ห้า ลำตัวมีความยาว 9.00-10.50 มม. (เฉลี่ย 9.84 มม., n = 25) หัวกระโโลกมีความกว้าง 1.00-1.10 มม. (เฉลี่ย 1.04 ± 0.01 มม.) หัวอยู่ใต้อกปล้องส่วนหน้าของหัวมีสีดำ และส่วนหลังที่ติดกับอกมีสีน้ำตาล ลำตัวมีสีเขียวอ่อน ปักคลุมด้วยขันและอี้ดหง้าวทั้งทางด้านบนและด้านล่าง ด้านบนลำตัวมีเส้นสีคล้ำ 1 เส้นอยู่ตรงกลางพาดไปตามความยาวของลำตัว (Fig. 2 C) จากอกปล้องที่สองเกือบถึงปลายสุดของห้อง เส้นดังกล่าวเนี้ยงไม่ปราศให้เห็นเด่นชัด อกปล้องแรกทางด้านหน้าจะโค้ง ทางด้านบนของห้องปล้องที่เปลี่ยนไปเป็นทางออกของน้ำหวาน (honeydew) ตอนปลายของหนอนในระยะนี้ (perpupa) ลำตัวจะหดสั้นเพื่อเตรียมจะเข้าสู่สภาพการเป็นดักแด้พร้อมทั้งขับเส้นไอกมาที่ผิวของวัตถุที่จะเข้าดักได้

ดักแด้ : ดักแด้ของแมลงชนิดนี้มีอวัยวะ ขา หนวด และปีกติดเป็นเนื้อเดียวกับลำตัว ขนาดของดักแด้เมื่อความยาว 7.00-8.25 มม. (เฉลี่ย 7.40 มม., n = 15) ดักแด้ที่อายุ 1 วัน ทุกส่วนของดักแด้จะมีสีเขียวอ่อน อายุ 2 วัน ส่วนบนของห้องมีสีขาว อายุ 3 วัน ส่วนที่จะเจริญไปเป็นปีกมีสีขาว อายุ 4 วัน

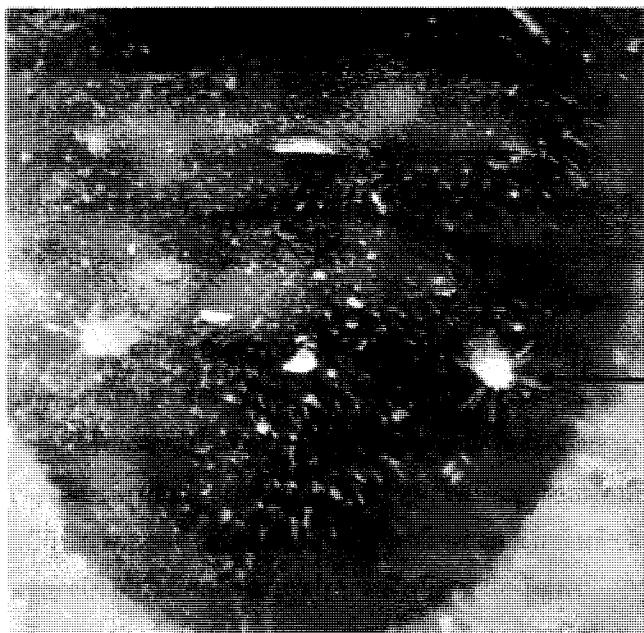

Fig. 3. On the back of abdominal segment of larva, showing aperture of gland (above, arrow) and one of the pairs of extensil glands (below, arrow).

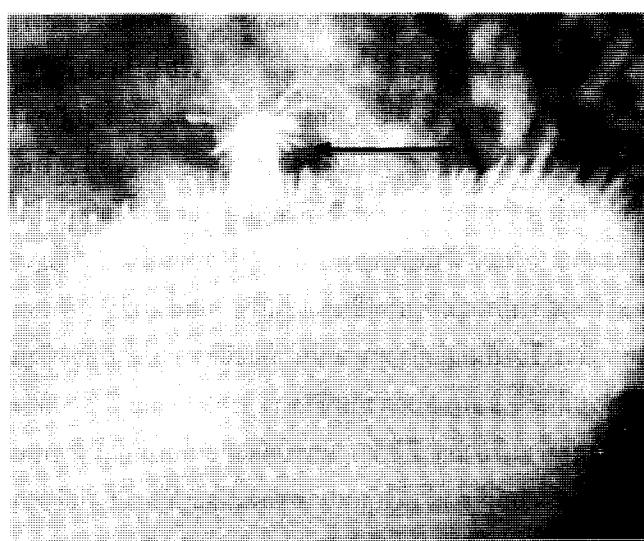

Fig. 4. Extensil gland (arrow) of larva, greatly enlarged.

ทางด้านบนตรงกึ่งกลางของดักแด้เมื่อความยาว 1 เส้น พาดตามยาวจากปลายของหัวลงมาเกือบถึงปลายสุดของห้อง อายุ 5 วัน พบร่วงตารวมมีสีดำ ส่วนที่จะเจริญไปเป็นปีก ขา และหนวด มีสีเทา ส่วนห้องทางด้านบนมีสีขาวตรงกลางด้านบนของอก และห้องมีเส้นสีเขียวอ่อนพาดตามยาว 1 เส้น เมื่อใกล้อกมาเป็นดัวเต็มวัยพบว่า ตารวม อก ส่วนที่จะเจริญไปเป็นปีกและด้านบนของห้องจะมีสีดำ ส่วนด้านข้างและด้านล่างของห้องมี

สีขาว ตักแต้มเส้นใหม่ 1 เส้นคาดล้ำตัวให้ติดอยู่กับรัตตุ ขณะเดียวกันบริเวณปลายห้องทางด้านล่างของดักแดะจะมีตะขอซึ่งเป็นส่วนที่เรียกว่า *cremaster* มีสีน้ำตาลยึดกับเส้นไขที่หนอนขับออกมาริเวณผิววัตถุที่เกาะก่อนที่หนอนจะเข้าดักแดะ ดักแดงของแมลงชนิดนี้จะอยู่ในลักษณะส่วนหัวอยู่ทางด้านบน และห้องช่องทางด้านล่าง (Fig. 5) บางครั้งพบห้อยหัวลงปลายห้องช่องข้างบน

ตัวเต็มวัย : ตัวเต็มวัยเมื่อออกจากดักแด่ใหม่ ๆ ปีกจะหดสั้น และหลังจากนี้ประมาณ 6-7 นาที ปีกทั้งสองคู่จะขยายออกเต็มที่ ตัวเต็มวัยเมื่อพักตัว หรือเดินไปมาตามพืชอาหาร ปีกทั้งสองคู่จะพับเข้าหากันเสมอ และวางอยู่ในแนวตั้งบนลำตัว ตัวเต็มวัยห้องเพศมีความแตกต่างเด่นชัด โดยเฉพาะสีที่ปีก

เพศผู้ เมื่อการปีกัดจากปลายของปีกหนึ่งไปยังปลายสุดของอีกปีกหนึ่งจะมีความยาวอยู่ระหว่าง 21.10-29.00 มม. (เฉลี่ย 24.78 มม., n = 15) สีพื้นด้านบนของปีกทั้งสองคู่มีสีน้ำเงินค่อนไปทางม่วง ด้านบนของปีกคู่หลังโดยเฉพาะบริเวณใกล้ขอบปลายปีก (*apical margin*) มีจุดสีดำเรียงเป็น列า มีจุดใหญ่ 1 จุด ที่เด่นชัด (Fig. 2 d) ด้านล่างของปีกทั้งสองคู่มีสีเทา โดยเฉพาะปีกคู่หลังมีจุดสีดำเด่นชัด 6 จุด เรียงเป็น列าลงมา แต่ละจุดอยู่ห่างจากขอบปลายปีกประมาณ 2 มม. และปีกคู่หลัง เช่นเดียวกัน แต่ละข้างมีจุดใหญ่สีดำเด่นชัด 2 จุด จุดนี้อยู่ใกล้ขอบปีกทางด้านหน้า (*costal margin*) แต่ละจุดอยู่ห่างกันประมาณ 2 มม. ด้านบนของอกรากคลุมด้วยขนสีขาวยาวมาก และด้านล่างปักคลุมด้วยขนสีขาวเช่นกัน แต่สั้นกว่า เส้นขนเหล่านี้จะเรียงกันอยู่ย่างหนาแน่น ห้องมีสีขาวปลายห้องป้านดาวรุน มีสีดำ รอบขอบตารางมีสีดำ และปล้องที่เหลือปักคลุมด้วยขนสีขาว หนวดมีสีดำส่วนโคนหนวดของแต่ละปล้องมีขอบสีขาวหนวดแต่ละข้างมีความยาว 4.50-6.20 มม. (เฉลี่ย 5.49 มม., n = 15) ขนาดของลำตัวมีความยาว 7.50-10.30 มม. (เฉลี่ย 8.84 มม., n = 15)

เพศเมีย เมื่อการปีกัดจากขอบปีกหนึ่งถึงอีกปีกหนึ่ง ยาว 20-27 มม. (เฉลี่ย 24.13 มม., n = 15) สีพื้นด้านบนของปีกทั้งสองคู่มีสีดำ ยกเว้นทางด้านบนของปีกคู่หน้า โดยเฉพาะบริเวณฐานปีกจะมีแถบสีน้ำเงิน แถบนี้อยู่ห่างจากขอบปีกหน้า

ประมาณ 1.6 มม. และอยู่ห่างจากขอบปลายปีก ประมาณ 5 มม. ด้านบนของปีกคู่หลัง โดยเฉพาะบริเวณใกล้ขอบปลายปีก มีจุดสีดำใหญ่ 6 จุดเรียงกันเป็น列า แต่ละจุดมีขนาดต่างกัน จุดเหล่านี้เมื่อเปรียบเทียบกับในเพศผู้จะมีขนาดใหญ่กว่า และเด่นชัดกว่า หนวดแต่ละข้างมีความยาว 4.2-5.5 มม. (เฉลี่ย 5.01 มม., n = 15) ลำตัวมีความยาว 6.0-9.8 มม. (เฉลี่ย 8.17 มม., n = 15) ปลายห้องของเพศเมียจะแหลม ส่วนลักษณะอื่น ๆ ที่ไม่กล่าวถึงมีลักษณะคล้ายกับในเพศผู้

ช่วงประวัติของผีเสื้อหนอนกินใบส้ม

ตัวเต็มวัยวางไข่เดียว หรือวางเป็นกลุ่ม 2-3 พอง/กลุ่ม ในที่วางเป็นกลุ่มอาจวางเรียงช้อนเหลื่อมกัน ปกติแมลงวางไข่ติดอยู่ตามส่วนที่อ่อนของพืช เช่นด้านบนหรือล่างของใบอ่อน ส่วนบนสุดของยอดอ่อน ก้านช่อใบอ่อน หัวมี ก้านใบอ่อนอย่างไรก็ตามในการทดลองพบว่าตัวเต็มวัย นอกจากจะวางไข่ในส่วนที่อ่อนของพืชแล้ว บางครั้งส่วนที่เก่าของพืชแมลงก็วางไข่แม้กระถังด้านข้างกรงเลี้ยง ซึ่งเป็นผ้าตาข่ายตาพริกไทยในสภาพธรรมชาติพบว่าช่องใบอ่อนของมะกรูด 1 ช่องมีไข่ของแมลงชนิดนี้ 2-8 พอง และในมะนาว 1-5 พอง เพศเมียวางไข่แต่ละครั้งใช้เวลา 13-15 วินาที ส่วนมากพบวางไข่ 1 พอง/ครั้ง หนอนที่พักออกจากใบจะกินเฉพาะใบอ่อนและยอดอ่อน บริเวณที่มีหนอนของแมลงชนิดนี้อาศัยอยู่จะพบมดสีน้ำตาลร่วมอยู่ด้วย เนื่องจากมดเหล่านี้อาศัยกินน้ำหวาน ที่หนอนชนิดนี้ขับออกมามีเมื่อมาใช้ช้าหรือหนวดสัมผัสตัวหนอนพบว่าหนอนจะตอบสนองโดยการยื่นต่อม *extensil gland* 1 ครู่ ที่อยู่ทางด้านบนของห้องปล้องที่ 8 ออกมานา (Fig. 4, 5) ขณะเดียวกันจะขับน้ำหวานเป็นหยดออกจาก *honey gland* ซึ่งอยู่ทางด้านบนของห้องปล้องที่ 7 (Fig. 4) หนอนทุกรายของ การเจริญเติบโตมักเคลื่อนย้ายไปที่ใบแก่เพื่อเข้าดักแด้ หนอนเข้าดักแด่ได้ในแก่ โดยมีเส้นใย 1 เส้นคาดดักแด่ให้ติดกับผิวด้านล่างของใบพร้อมห้องมี *cremaster* ลักษณะเป็นตะขอซึ่งอยู่ที่ปลายห้องดักแด้ ช่วยยึดลำตัวให้ติดกับผิวใบด้วย ดักแด้อาจอยู่ในลักษณะห้อยหัวลง หรือตั้งขึ้น

Fig. 5. The pupa of lime blue butterfly, attached to a leech lime leaf.

การเจริญเติบโตของแมลงชนิดนี้พบว่ามีระยะไข่อยู่ระหว่าง 1.96–2.42 วัน (เฉลี่ย 2.26 ± 0.15 วัน) หนอนมี 5

ระยะ แต่ละระยะมีอายุแตกต่างกันดังนี้ คือ หนอนระยะแรกมีอายุอยู่ระหว่าง 1.13–1.38 วัน (เฉลี่ย 1.25 ± 0.07 วัน) หนอนระยะที่สอง 1.13–1.46 วัน (เฉลี่ย 1.32 ± 0.10 วัน) หนอนระยะที่สาม 1.43–1.67 วัน (เฉลี่ย 1.55 ± 0.05 วัน) หนอนระยะที่สี่ 1.64–2.22 วัน (เฉลี่ย 1.94 ± 0.18 วัน) หนอนระยะที่ห้า 2.49–3.26 วัน (เฉลี่ย 2.87 ± 0.24 วัน) รวมระยะหนอนทั้งหมด 9.70–9.26 วัน (เฉลี่ย 8.93 ± 0.16 วัน) หนอนระยะที่ห้าจะนับอายุของระยะก่อนเข้าดักแด้ (perpupa period) เข้าไปด้วย หากแยกระยะก่อนเข้าดักแด้ออกจากหนอนระยะที่ห้า ระยะก่อนเข้าดักแด้จะอยู่ระหว่าง 0.83–1.04 วัน (เฉลี่ย 0.93 ± 0.05 วัน) ดักแด้ของแมลงชนิดนี้อยู่ 5.50–6.96 วัน (เฉลี่ย 6.34 ± 0.57 วัน) รวมวงจรชีวิตจากไข่ถึงตัวเต็มวัย 16.62–18.27 วัน (เฉลี่ย 17.53 ± 0.59 วัน) (Table 1)

Table 1. Development and fecundity of *Chilcdes lajus* reared on leech lime leaves

Replication	Incubation*		Larval period (days) ¹				Pupal ¹		Adult (days)		Fecundity
	period (days)	1st instar	2nd instar	3rd instar	4th instar	5th instar	period (days)	male	Female	(eggs/female)	
1	2.23	1.38	1.44	1.58	2.13	2.52	6.63	8	11	85	
2	2.15	1.19	1.32	1.48	1.64	3.09	5.75	7	12	110	
3	2.42	1.22	1.18	1.50	1.74	3.06	6.71	8	12	94	
4	2.13	1.23	1.25	1.53	1.84	3.07	5.67	7	10	76	
5	2.17	1.25	1.13	1.58	2.16	2.61	5.79	9	14	127	
6	2.38	1.33	1.15	1.54	2.02	2.88	5.50	8	12	108	
7	2.29	1.13	1.46	1.56	2.17	2.57	6.79	7	12	117	
8	2.13	1.17	1.33	1.43	1.75	3.26	6.67	7	13	122	
9	2.42	1.33	1.23	1.50	2.09	2.82	6.88	8	12	96	
10	1.96	1.21	1.40	1.63	1.76	2.86	6.92	7	12	113	
11	2.38	1.27	1.38	1.60	1.87	3.02	5.79	7	10	84	
12	2.33	1.23	1.35	1.58	2.22	2.73	6.75	8	11	76	
13	2.42	1.24	1.42	1.67	1.93	2.49	6.71	7	12	98	
14	2.04	1.28	1.40	1.54	1.99	2.82	6.96	7	10	80	
15	2.38	1.35	1.35	1.60	1.76	3.20	5.58	7	12	103	
Average	2.26	1.25	1.32	1.55	1.94	2.87	6.34	7.47	11.67	99.27	
Range	1.96 – 2.42	1.13 – 1.38	1.13 – 1.46	1.43 – 1.67	1.64 – 2.22	2.49 – 3.26	5.50 – 6.96	7 – 9	10 – 14	76 – 127	

¹ In each replication, n = 3

ตัวเต็มวัยหลังจากออกจากดักแท้ได้ 2-3 วัน จะเริ่มผสมพันธุ์ การผสมเกิดขึ้นในช่วงระหว่าง 7.00-9.00 น. การผสมใช้เวลา 1.25-1.50 ช.ม. ขณะผสมพันธุ์ตำแหน่งของตัวเต็มวัยทั้งสองเพศจะอยู่ในลักษณะที่เรียกว่า end to end position โดยหัวของเมลงทั้งสองเพศจะอยู่ในทิศทางตรงข้ามกัน ปีกทั้งสองคู่ตั้งตรงอยู่บนลำตัว อายุของตัวเต็มวัยลดลงด้วยอายุขัยพบว่า เพศผู้มีอายุ 7-9 วัน (เฉลี่ย 7.47 วัน) และเพศเมีย 10-14 วัน (เฉลี่ย 11.67 วัน) เพศเมียแต่ละตัวสามารถถ่วงไว้ได้อยู่ระหว่าง 76-127 พอง (เฉลี่ย 99.27 พอง/ตัว)

ความสัมพันธ์ระหว่างหนอนผีเสื้อกินใบส้มกับมด

ใบอ่อนหรือยอดอ่อนของสัม เมื่อมีหนองผึ้งเสื้อกินใบสัม มักพบมีกลุ่มของมดร่วมอยู่ด้วย มดที่พบเป็นมดสีน้ำตาล ขนาดลำตัวมีความยาวประมาณ 3.50 มม. ดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วว่า ด้านบนของห้องปล่องที่เจิดของหนองอนชนิดนี้จะมีช่องเบิด 1 ช่อง ซึ่งเป็นทางออกของน้ำหวานที่ถูกขับออกจาก gland honeydew มดสีน้ำตาลได้อาศัยกินน้ำหวานของหนองผึ้งชนิดนี้ นอกจากนี้ทางด้านบนของห้องปล่องที่แบ่งของหนองมีต่อม 1 คู่ เรียกว่า extensil gland ต่อมนี้บางครั้งจะยื่นออกมาคล้ายเส้าอากาศโดยมีปลายแยกเป็นสอง (Fig. 3) ต่อมทั้งสองของหนองผึ้งชนิดนี้การทำงานมักจะมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ เมื่อมดสีน้ำตาลต้องการน้ำหวานจากหนองผึ้ง มดจะใช้หนวดของตัวเองเคาะลงไปบนลำตัวของหนองผึ้ง หรือหนองผึ้งที่ถูกกรบกวนโดยสัตว์ชนิดอื่น extensile gland ทางด้านบนของห้องปล่องที่แบ่งจะยื่นขึ้นมา และจะกลับเข้าไปอยู่ในตำแหน่งเดิม ขณะเดียวกันน้ำหวานจะถูกขับออกจากทางด้านบนของห้องปล่องที่เจิดโดยออกทางช่องเบิด นอกจากนี้ extensile gland มีส่วนช่วยในการป้องกันตัวให้กับหนองผึ้งเสื้อตัวย หรืออาจทำให้ตัวรุนแรงได้

การขับน้ำหวานออกมากของหนอนผีเสื้อกินใบส้มชนิดนี้คล้ายกับหนอนผีเสื้อ *Glaucoma lygdamus* ซึ่งอยู่ในวงศ์ Lycaenidae ตามที่ Pierce and Mead (1981) ได้รายงานไว้กางล่าวคือ หนอนขับน้ำหวานออกมากเพื่อตึงคุดมด ขณะเดียวกันมดมีส่วนช่วยป้องกันหนอนผีเสื้อไม่ให้แมลงตัวเป็นยานในวงศ์

Braconidae เข้าทำลาย หรือมีการทำลายของแมลงเบี้ยนในวงศ์นี้อย่าง ทั้งสองได้ทำการทดลองกับหนอนผีเสื้อ *G. lygdamus* โดยปล่อยแมลงตัวเบี้ยนหนอน *Apanteles cyanirisidis* Riley ลงไปในกลุ่มหนอนผีเสื้อดังกล่าว ซึ่งมีมดเปรี้ยบกับกลุ่มหนอนผีเสื้อซึ่งไม่มีมด พบรากลุ่มหนอนผีเสื้อที่ไม่มีมด หนอนผีเสื้อจะถูกแมลงเบี้ยนชนิดนี้เข้าทำลายถึง 37% ($N = 38$) ส่วนกลุ่มหนอนผีเสื้อที่มีมด หนอนผีเสื้อถูกแมลงเบี้ยนเข้าทำลาย 7% ($N = 57$) จากการทดลองนี้แสดงว่ามดมีส่วนช่วยลดการเข้าทำลายของแมลงเบี้ยนดังกล่าว

จากการเก็บตัวอย่างหนองน้ำเสื้อกินใบส้ม *G. lajus* จากห้องที่ต่าง ๆ พบร่วานหนองที่เก็บได้ในบางห้องที่ เช่นที่ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี หนองที่เก็บได้ถูกแมลงเบี่ยนในวงศ์ Braconidae (*Apanteles* sp.) เข้าทำลายเกือบทั้งหมด ทั้ง ๆ ที่มีมดสิน้ำตาลอยู่เป็นจำนวนมาก ผู้เขียนเข้าใจว่ามดสิน้ำตาลดังกล่าวมีความสามารถในการป้องกันการเข้าทำลายของแมลงเบี่ยนตัว ขณะเดียวกันบางห้องที่ เช่นที่ สวนมะกรูด อ.คลิ่งชัน ไม่พบแมลงเบี่ยนชนิดนี้อาจเป็นเพราะว่าบริเวณดังกล่าวได้มีการใช้สารเฆ่าแมลงมากและบ่อยครั้ง

เอกสารอ้างอิง

พระออมจิต คลัมพ์, รุ่งรำวี เดิมศิริฤกษ์กุล, วงศ์สอดีร์ จั้วกุล และอาจารย์รั้วไฟบูรณะ. 2532. สมุนไพรและยาที่ควรรู้. สำนักพิมพ์ อาร์.ดี.พี. พระโขนง กรุงเทพฯ.

Atsatt, P.R. 1981. Lycaenid butterflies and ants: selection for enemy-free space. *Am. Nat.* 118:638-654.

Fleming, W.A. 1974. Butterflies of West Malaysia & Singapore.

Volum II. Dai Nippon Printing Co., (H.K.)Ltd., Hong Kong.
Hill, D.S. 1982. Agricultural insect pests of the tropics and their

control. Cambridge University Press, Cambridge.

Lekkacul, B., K. Atkins, J. Nabhitabhata, and A. Samruedikit. 1977.

Field guide to the butterflies of Thailand. Kurusapha Ladprao

Pierce, N.E. and P.S. Mead. 1981. Parasitoids as selective agents in the symbiosis between lycaenid butterfly larvae and ants. *Science* 211:1185-1187.

Birratana, A. 1981. Butterflies in Thailand. Virotham Press, Bangkok.

Bionomics of the Lime Blue Butterfly, *Chilades lajus* (Stoll)
[Lepidoptera : Lycaenidae]

By

Saen Tigvattnanont

Department of Plant Protection Technology, Faculty of
Agricultural Technology, King Mongkut's Institute of
Technology Ladkrabang, Bangkok Thailand, 10520.

ABSTRACT

Chilades lajus is an important pest of the leech lime, *Citrus hystrix* DC. The larvae fed on the growing shoots, young leaves, and sometimes it bored into the young fruits and flowers. Besides *C. hystrix*, it was found that lime blue butterfly larvae could feed on several plants in the genus *Citrus*. These included the lime (*C. aurantifolia*), mandarin orange (*C. reticulata*), pummelo (*C. maxima*) and sweet orange (*C. sinensis*) leech lime was the most preferred host of *C. lajus*.

Under the experimental condition, *C. lajus* was reared on young leaves of *C. hystrix*. It was found that eggs are laid singly on either side of young leaves, on the terminal shoots and/or young leaf stalks, but sometimes in pairs are laid together overlapping. The mean for incubation period of egg was 2.26 ± 0.15 days. The average duration of the 5 larval instars was 1.25 ± 0.07 , 1.32 ± 0.10 , 1.55 ± 0.05 , 1.94 ± 0.18 and 2.87 ± 0.24 days, respectively. The mean for the whole larval life was 8.93 ± 0.16 days. On the back of 7 th abdominal segment of this species larvae, with a small slit, it is the medial dorsal gland (honey gland). On the segment behind this gland is a pair of extensile glands which is everted when the larvae are disturbed, armed at the tip of extensile gland with bristles. Pupation took place on the undersurface of old leaves, usually a more or less upright position by head upward, but sometimes head downward; the pupal period lasted on the average 6.34 ± 0.57 days. The mean length of the whole life cycle was 17.53 ± 0.59 days.

Laboratory studies found that adult female of lime blue butterfly survived for 10 to 14 days with a mean of 11.67 days when fed on a diluted honey solution while males survived for 7 to 9 days with a mean of 7.47 days. The number of eggs that each female could lay between 76 to 127 eggs, with mean of 99.27 eggs per female.